

Kongressen. Mme. *Martin* (Journal des femmes), Mm. *Duclos* (Féminisme chrétien), Mme. *Dissard* (La revue féministe) og *Paule Mink*, der spillede saa stor en Rolle under Kommunen sammen med *Louise Michel*. Ved at høre hende tale og se hendes voldsomme lidenskabelige Gestikulation paa Tribunen, forstod jeg, at det var sandt, at hun for 25 Aar siden udpegede Gendarmers Hustruer til Anarkisterne og fik dem skudt ned. I det Hele var der 25 fremmede og 180 franske Medlemmer tilstede. Mrs. Frost-Ormsby, den amerikanske Repræsentant for Verdens Fredsforening, kom dog ikke. Mme. *Maria Pognon* blev gentagne Gange valgt til Formand, Forsamlingen valgte nemlig en ny hver Dag. Mme. *Potonie-Pierre* fik det utaknemlige Hverv som Sekretær at læse den foregaaende Dags Forhandlinger op, og besvare Indvendinger, der ofte viste sig ugrundede; hun fyldte sin Plads med megen Energi og Takt.

I Eftermiddagsmødet den første Dag blev Kvindens borgerlige Rettigheder behandlede, den anden Dag hendes økonomiske. Tredje Dag skulde være brugt til Udflugter og Besøg, men da Forhandlingerne ikke vare færdige, vedtoges det at benytte Formiddagen til at indhente det forsømte.

Præsidenten, Mme. *Maria Pognons* Aabningstale begyndte med en mild Bebrejdelse til Mændene, fordi de havde taget de bedste Pladser i Samfundet — dem paa Solsiden. Det er ikke retfærdigt, og derfor kan det ikke vare ved. Loven modsiger sig selv, naar den erklærer Kvinden umyndig, det vil sige uden Ansvar, og dog lader hende bøde med Livet for, hvad Uret hun begaar. Kvinder styre Forretningshuse (der er over 8000 saadanne her i Seine-departementet) og betale Skat, men man nægter dem den politiske Stemmeret, som man giver til deres underordnede og deres Tjenestefolk. Naar Kvinden stilles lige med Manden, stille I ham højere, og hendes Søn vil ære hende og have Respekt for hende. Hun endte med at gøre Regnskab for, hvad de franske Kvinder for nylig har sat igennem: De har faaet Ret til at vælges ind i „les tribunaux de commerce“s Arbejdsraad, til at afgive gyldigt Vidnesbyrd for Domstolene, og (for de gifte Kvinders Vedkommende) Ret til at oppebære og selv at raade over eget Erhverv.

Hver Taler fik et Kvarter at tale i. I Amerika lader man sig nøje med 10—5 Minutter, undertiden med 3. Men da Talerne i Forvejen har sendt Komiteen et Uddrag af, hvad de vil sige, er det utroligt, hvor meget de kan faa sagt. Det har den Ulempe, at Programmet er slaaet fast i Forvejen, men det letter Forretningsgangen betydeligt. Er Taleren interessant, eller taler hun godt om et brændende Spørgsmaal, lader Publikum hende blive ved.

Et af de første Spørgsmaal, der vakte Interesse, var Forhandlingen om den gifte Kvindes Nationalitet. Det er et Tidsspørgs-